

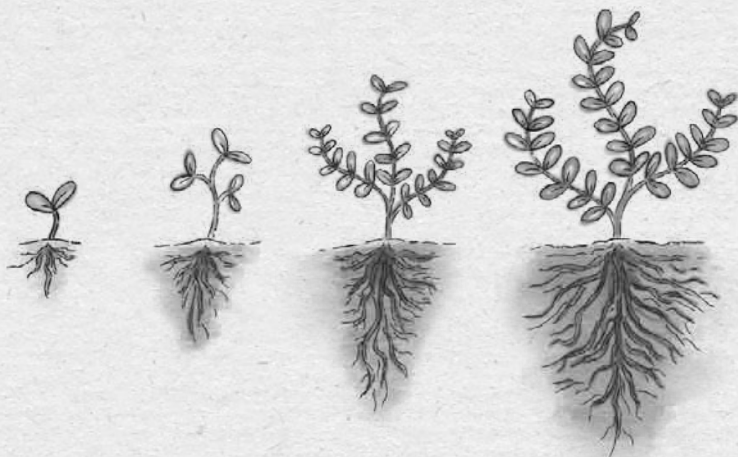

АФЗУНШАВИ ДАР МАСЕҲ

Курси 13-ҳафтаина барои навимондорон ва ба
масеҳиёни дар имон афзуншудаистода

Дарсҳо дар бораи
боваринокиро дар бар
мегирад

Дарсҳо дар бораи ҳаёт
дар Масеҳро дар бар
мегирад

АФЗУНШАВӢ ДАР МАСЕӢ

Курси 13-ҳафтаина барои навимондорон ва ба масеӢи дар имон афзуншудаистода

NavPress миссияи хизматгузории нашриётии The Navigators буда, ташкилоти масеҳии байналхалқӣ, ки бо хизматгузории инкишофи рӯҳонии шахсии пайравони Масеҳ машғул мебошад. NavPress кӯшиш мекунад ба одамон ёри расонад рӯҳан калон шудан ва бо ҳаёти пур аз маънӣ ва умедҳо ҳаловат баранд, ба воситаи шахсӣ ва гурӯҳӣ захираҳои таҷрибавӣ, ки дар таълимоти Китоби Муқаддас асос ёфтаанд, ба фарҳангҳои гуногун мутобиқ карда шудааст.

Originally published in English under the title
Growing in Christ by the Navigators

© 1957, 1975, 1980, 2007 The Navigators

Ҳамаи ҳуқуқҳо ҳимоя шудаанд. Ягон қисми матн дар кадом шакле, ки набошад барои нусха кардан мумкин нест бе иҷозатномаи хаттии нашриёти NavPress суроғи маҳалли ҷойгиршавӣ: а/я 35001, Колорадо-Спрингс, Колорадо 80935.

www.navpress.com

Ном ва логотип дорои тамғҳои тиҷоратии қайдшудаи NavPress мебошад. Набудани тамғаи ® дар маводи NavPress ба набудани қайди ин тамғҳо нишон намедихад.

© 2015 for the Tajik edition.

Translated by permission. All rights reserved.

Represented by Tyndale House Publishers, Inc.

Иқтибосҳои Китоби Муқаддас, ба ғайр аз маънидодҳо, аз тарҷумаи синодии Китоби Муқаддас.

МУАРРИФӢ

Исои Масеҳ гуфт: «Инак назди дар истода, тақ-тақ мекунам: агар касе овози Маро шунида, дарро воз кунад, назди ӯ даромада бо ӯ таоми шом хоҳам хӯрд, ва ӯ бо Ман» (Китоби Ваҳйи 3:20). Дар ҳампайванди бо ин ҳақиқати аҷоиб дар Инчили Юҳанно чунин гуфта шудааст, ки «лекин онҳое ки Ӯро қабул карданд ва ба исми Ӯ имон оварданд, қудрат дод, ки фарзандони Худо гарданд...» (Ичили Юҳанно 1:12).

Агар шумо ҳама он чизе, ки ба шумо лозим аст, ба даст овардед — Исои Масеҳ, Писари Худоро, ҳамчун Начотдихандаи шахси худ, пас мувофиқи ояти Навиштаҷоти дар боло зикр шуда, шумо фарзандони Худо шудаед.

Аз ҳад одамони зиёд, муқаррароти начоти худро бо ҳиссиёти шахсиашон чен карда ба хатогӣ роҳ медиханд. Ба ин хатогии фоҷиаовар иҷозат надихед. Ба Худо имон оваред! Ба каломи Ӯ бовар кунед: «Ба шумо, ки ба исми Писари Худо имон доред, инро навиштаам, то донед, ки шумо ба Писари Худо имон дошта, ҳаёти ҷовидонӣ доред» (1 Номаи Юҳанно 5:13).

Дар ин китоби хурд ҳама чизҳое, ки бо одам рӯй медиҳад, вақте, ки ӯ Масеҳро қабул мекунад дида баромадан ғайриимкон аст. Кӯдак метавонад дар оилаи боӣ таваллуд шавад ва волидайнӣ хуб дошта бошад, додору хоҳар, соҳиби хонахову заминҳо; аммо дар вақти таваллуд ба ӯ ҳеҷ зарурате нест дар бораи ҳамаи ин чизҳо маълумот дошта бошад. Чизҳои аз ин ҳам муҳимтар вучуд доранд, ки аввал ба онҳо ғамхорӣ намоем. Азбаски ӯ дар ҷаҳони бисёр аз хатарҳо таваллуд шудааст, дар аввал лозим аст ӯро ҳимоя кунем. Ӯро дар беморхона бо дастпӯшҳои тамғизшуда ба даст мегиранд ва аз бегонаҳо эҳтиёт мекунанд то, ба микробҳои сершумор қурбонӣ нагардад, ки бо ягон роҳ

Афзуншавӣ дар Масех

метавонад зиёни худро расонад. Ёро мунтазам гизо медиҳанд ва аз таъсири гармӣ ё сардӣ муҳофизат мекунанд.

Шумо кӯдаки рӯхонии фарзанди Худо гаштед; шумо дар оилаи Ё таввалуд шудед. Дар шумо иқтидоре гузошта шудааст, ки метавонед тамоми ҳаёти боқимондаи худро дар итоаткории ғалабаовар ба Худо аз сар гузаронед. Хоҳиши мо — ба шумо якчанд ҳақиқатҳои оддиро нақл кунем, ки шуморо мустаҳкам карда ва аз ҳамлаҳои шайтон ниғаҳбонӣ мекунад.

Дар 1 Номаи Петрус 2:2 навишта шудааст: «...чун кӯдакони навзод муштоқи шири поки калом бошед, то ки аз он барои наҷот нашъунамо ёбед...» Дар Китоби Аъмоли Ҳаввориён 20:32 шумо мехонед: «Акнун, эй бародарон, шуморо ба Худо ва ба каломи ғайзии Ё месупорам, ки қодир аст шуморо обод гардонад ва дар миёни ҳамаи муқаддасон ба шумо меросе бибахшад». Каломи Ё ғизои рӯхонии мо мебошад ва шуморо дар имон қавӣ мегардонад.

Шумо эҳтимолан, Китоби Муқаддас доред. Агар ки набошад, он гоҳ онро дастрас намоед ва ҳар рӯз мунтазам хонданро сар кунед. Муҳим аст, ки шумо барои хондан, омӯхтани Каломи Худо ва дуоҳоро беҳтараш вақти субҳи саҳарро бахшед. Хондани Китоби Муқаддасро аз ҳама беҳтараш Инҷили Юҳанно ё аз Инҷили Марқӯс сар кунед.

Роҳи хеле самаранокӣ ҳақиқатҳои китоби муқаддасро дар ҳаёт таҷассум кардан ин порчаҳои калидии онро дар хотир доштан. Чаро инро бояд кард? Дар Китоби Забур 118:9 навишта шудааст: «Ба чӣ васила ҷавон роҳи худро покиза медорад? Бо нигоҳ доштани худ мувофиқи каломи Ту». Пас, дар ояти 11 забурнавис ба Худованд мегӯяд: «Сухани Туро дар дили худ ниҳон доштаам, то ки пеши Ту хато накунам». Каломи Худо ба мо барои мушкilotи ҳаррӯза ҷавоб медиҳад. Аз ин рӯ, мо шуморо даъват менамоем, ки Каломи Худоро дар дили худ ниҳон доред (дар ёд доред), то ки дар имони масеҳӣ боқувватар ва устувортар шуда, покдилони зиндагӣ кунед. Ин курс аз сенздаҳ қисмҳои калидӣ барои омӯхтан ва аз ёд кардан иборат аст.

Аммо дар аввал ба душмани нав нигоҳ мекунем, ҳамон замоне ки шумо ба Масеҳ имон овардед дар шумо пайдо шуд. То ин вақт иблис, эхтимолан, ин қадар шуморо ташвиш намедод. Лекин акнун шумо аз тӯдаи одамон баромадед ва ба қатори онҳое, ки ба Писари Худо имон доранд ва Каломи Ёро пайравӣ мекунанд дохил шудаед. Шумо аз тобеъи иблис баромадед ва дигар моликияти ӯ нестед. Акнун шумо ба Масеҳ тааллуқ доред, ки шуморо бо нархи гарон ба даст овард — бо нархи хуни шахсии худ, ки дар салиб рехта шуд. Шумо боварӣ дошта метавонед, ки иблис кӯшиш мекунад, ки шуморо ба худ баргардонад.

Мо метавонем иблисро танҳо бо истифодаи силоҳе, ки Худо ба мо додааст, ғалаба кунем. Дар Номаи Эфсӯсиён 6:17 мо меҳонем: «...ва ҳуди наҷотро бигиред, ва шамшери Рӯҳро, ки Каломи Худост». Каломи Худо — ин шамшери Рӯҳ, аслиҳаи мо барои муҳофизат. Дар ҳамин боб дар ояти 16 инчунин амр додааст, «сипари имонро бигиред, ки бо он ҳамаи тирҳои тафсони шарирро хомӯш карда метавонед». Имон — ин сипари мо. Инак, модоме ки Каломи Худо сарчашмаи имони мо аст, Навиштаҷот инчунин силоҳи мо барои муҳофизат мебошад.

Дар Инҷили Матто 4:1–11 гуфта шудааст, чӣ хеле иблис Худи Исои Масеҳро бо се роҳҳои гуногун озмоиш кард. Ва ҳар дафъа Исо Навиштаҷотро истифода бурда ёро мағлуб мекард ва тобеъи қудрати Худ мегардонд. Агар ҳатто Масеҳ Худаш зарур донист бо ин тарз иблисро вохӯрад, он гоҳ чӣ қадар зиёдтар ин аслиҳаи боқудрати Каломи Худо ба мо дар муборизаамон бо бадӣ лозим аст!

ҚИСМИ I

ДАРСҲО ДАР БОРАИ БОВАРИНОКӢ

Боваринокӣ дар он аст, то ки «чизеро берун аз ҳар як шубҳа гузоштан». Дарсҳо дар бораи боваринокӣ ба шумо тасдиқ кардан ёрӣ мерасонад ё «берун аз ҳар як шубҳа мегузорад» дар муносибати баъзе аз ваъдаҳои асосие, ки Худо ба масеҳиён додааст. Шумо ба воқеияти ин ваъдаҳо дар ҳаёти шумо эътимод пайдо мекунед, ҳангоме, ки меомӯzed, меандешед, аз ёд мекунед ва оятҳо аз Навиштаҷоти дар ин ҷо нишон додaro истифода мебаред.

Ояти дар аввали ҳар як дарс дода шударo аз ёд кунед. Шумо метавонед аз дар хотир доштани оятҳо ё беҳтараш аз омӯхтани саволҳои нисбати ин оят сар кунед. Дар ҳар ҳолат ҳатман мавзӯро дар хотир нигоҳ доред, инчунин оятро аз ёд кунед. (Мавзӯи барои ҳар як оят, мавзӯи дарс мебошад).

Аз ҳама беҳтараш онҳоро дар маҷмӯъ дар хотир нигоҳ дошта, сар кунед аз мавзӯъ ва ҷойҳояшро нишон дода баъд тамоми оятро нақл кунед. Масъалан, оятро аз дарси 1 нақл карда, шумо мегуфтед: «Эътимод яъне боварӣ доштан ба наҷот». 1 Номаи Юҳанно 5:11–12: «Ва ин шаҳодат аз он иборат аст, ки Худо ба мо ҳаёти ҷовидонӣ ато намудааст, ва ин ҳаёт дар Писари Ӯ. Касе ки Писарро [Худоро] дорад, ҳаёт дорад, касе ки Писари Худоро надорад, ҳаёт надорад».

Якбора як оятро аз ёд кунед, ҳар як оятро — қисман. Гӯед: «Эътимоднокӣ дар наҷот». 1 Номаи Юҳанно 5:11–12: «Ва ин

Афзуншавӣ дар Масех

шаҳодат аз он иборат аст, ки...». Суханхоро якчанд маротиба тақрор кунед, то он даме, ки хуб дар хотир намонад. Пас, он чизе, ки шумо ҳозир аз худ кардед, давоми ҷумларо илова кунед: «Этимод дар начот». 1 Номаи Юҳанно 5:11–12: «Ва ин шаҳодат аз он иборат аст, ки Худо ба мо ҳаёти ҷовидонӣ ато намудааст...» Суханоноро якчанд маротиба тақрор кунед, то он даме, ки хуб дар хотир намонад. Баъд суҳанони навбатиро илова кунед. Тақрор кунед то он даме ки, тамоми суҳони оят дар хотир нагиред.

Қисми муҳими дар хотир доштани Навиштаҷот ин тақрор кардан аст. Тақрор, тақрор ва боз тақрор! Он ба шумо чизе, ки аз ёд кардед барои дар хотир нигоҳ доштан кӯмак мерасонад. Ҳатман ҳаррӯз ҳар як оятро дида бароед.

Коре ки шумо дар ҳар дарс мекунед:

- Аз худ кардани оят.
- Мулоҳиза кардани оят ва маънои он, ба саволҳо ҷавоб додан.
- Дигар порчаҳои бо ояти асосӣ алоқамандро аз ёд кардан.
- Аз рӯи хотира оятро навиштан.
- Тартиб додани нақшаи истифода бурдани оят ба ҳаёти ҳаррӯзаатон.

Раванди аз ёд кардан, омӯхтан, андешаронӣ ва истифодабарӣ ба шумо барои фаҳмидани оятҳои омӯхтаатон хубтар ёри мерасонад, ва мувофиқи принципҳои дар онҳо нишон додашуда зиндагӣ кардан.

Эътиқоди қавӣ дар наҷот

Аз ёд кардани порча аз 1 Номаи Юҳанно 5:11–12

Эътиқоди қавӣ дар наҷот

«Ва ин шаҳодат аз он иборат аст, ки Худо ба мо ҳаёти ҷовидонӣ ато намудааст, ва ин ҳаёт дар Писари Ӯ. Касе, ки Писарро [Худоро] дорад, ҳаёт дорад, касе, ки Писари Худоро надорад ҳаёт надорад».

1 Номаи Юҳанно 5:11–12

Панҷ ояте, ки шумо аз ёд мекунад ва меомӯсед дар қисми «*Дарс дар бораи эътиқоди қавӣ*», шуморо бо душман вохӯрдан омода мекунад. Рафтори ӯ аксар вақт аз он иборат аст, то ки он коре ки Худо дар дили шумо иҷро кардааст, шубҳаро қорад. Шумо овози ӯро нашунавед ҳам, лекин дар фикри худ ҳис мекунад: «Оё ту фикр намекуни, ки ту наҷот ёфтай ва гуноҳҳои ту бахшида шудааст танҳо барои он, ки ту ба Масеҳ имон оварди ва қурбонии Ӯро қабул карди? Албатта ин кофӣ нест!»

Ҷавоби шумо чӣ гуна мешавад? Умеди ягонаи шумо ба чунин ҳамла муқобилияти бомуваффақ — ин назди Каломи Худо давида омадан аст. Худо дар бораи ин чӣ мегӯяд? Маҳз ҳамин барои шумо муҳим аст.

Дар асоси ин «шаҳодат» — Каломи навиштаи Худо — шумо метавонед эътиқоди қавӣ дошта бошед, ки ба Худованд Исои Масеҳ тааллуқ доред ва ҳаёти абадӣ доред. Бо ҳамин тарз шумо

Афзуншавӣ дар Масех

метавонед якум санчиши имони худро ғолиб шавед. Ҳучумҳо метавонанд такрор ёбанд, лекин шумо акнун онҳоро бо Каломи Худо воমেҳӯред.

Аз ёд кардани порчаи аз 1 Номаи Юҳанно 5:11–12

Кӣ ҳаёти ҷовидонӣ медиҳад?

Дар кучо мо ҳаёти ҷовидониро меёбем?

Кӣ ҳаёти ҷовидониро дорад?

Кӣ ҳаёти ҷовидониро надорад?

«Ва ин шаҳодат...»

1. Чӣ гуфт Юҳанно дар инҷили худ 20:31 дар бораи он, ки барои чӣ ин китобро навишт?

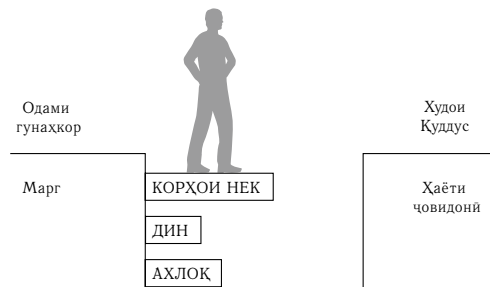
**«...Худо ба мо ҳаёти ҷовидониро ато кард ... дар
Писари Ё...»**

2. Чӣ тавр дар Номаи ба Румиён 5:8 Худо нишон дод, ки Ё шуморо дӯст медорад?

3. Кадом оқибати гуноҳҳои одам дар Китоби Наби Ишаъё 59:2 номбар шудаанд?

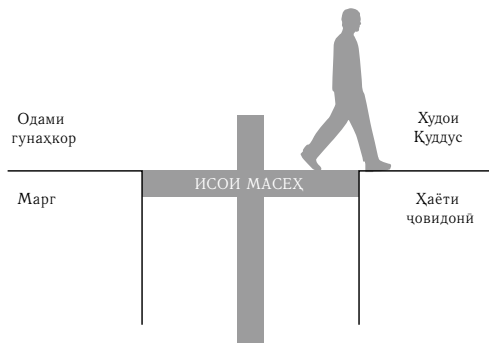

4. Номаи Эфсӯсиён 2:8–9-ро хонед. Чаро бо кӯшиши инсонӣ ба Худо даррасидан имконнопазир аст?

Афзуншавӣ дар Масех

5. Чӣ хеле, ки Петрус дар Номаи худ 3:18 фаҳмонд, ки Худо барои одамонро назди Худ овардан чӣ қор кард?

6. Чӣ хел бо суҳанони Юҳанно одам тӯҳфаи начотро мегирад? (Инҷили Юҳанно 1:12)

«...Касе, ки Писари Худоро дорад, ҳаёт дорад...»

7. Қадоме аз ин се чиз натиҷаи шунидан ва имонро, мувофиқи Инҷили Юҳанно 5:24 мебошад?

Ҳозира

Оянда

Ғузашта

8. Исо дар Инҷили Юҳанно 10:27–29 ба пайравони Худ чӣ ваъда дод?
9. Вақте, ки одам масеҳӣ мешавад, чи хеле, ки дар Номаи 2 Қўринтиёи 5:17 тасвир шудааст чӣ рӯй медиҳад?

Аз ин кадом тағйиротҳои зеринро шумо дар ҳаёти худ аз сар гузарондед?

- ☐ (Мувофиқашро қайд намоед)
- ☐ Сулҳи ботинӣ
- ☐ Нав дарк кардани гуноҳ
- ☐ Ғалаба аз болои гуноҳ
- ☐ Муҳаббати нав ба Худо
- ☐ Хоҳиши хондани Китоби Муқаддас
- ☐ Тағйиротҳои муносибат
- ☐ Омурзиш
- ☐ Ғамхории нав барои дигарон

Порчаи 1 Номаи Юҳанно 5:11–12-ро аз хотиратон нависед.

Истифода бурдани порча аз 1 Юҳанно 5:11–12

Аз болои оятҳо аз 1 Юҳанно 5:11–12 мулоҳиза кунед ва фикр кунед, ки чӣ тавр онҳоро дар ҳаёти худ истифода мебаред. Аз кучо ба шумо маълум аст, ки шумо ҳаёти ҷовидонӣ доред?

Якчанд дақиқаи худро ба Худо сарф намоед, барои ҳамаи чизҳое, ки Ё ба шумо дар Исои Масеҳ додааст, шукргузорӣ кунед.

Эътиқоди қавӣ ба ҷавоби дуо

1 Номаи Юҳанно 5:11–12-ро ба хотир оред ва дар ин ҷо қайд намоед □, агар шумо ин порчаро дуруст гуфтед.

Оят аз Инҷили Юҳанно 16:24-ро аз ёд кунед.

Эътиқоди қавӣ ба ҷавоби дуо

«То кунун ба исми Ман чизе талаб накардаед; талаб кунед то бигиред, ва шоди шумо комил гардад».

Иҷили Юҳанно 16:24

Ҳучуми навбатии иблис метавонад дар самаранокии дуои шумо шубҳаҳо оварад. Ў метавонад ба шумо пичирос занад: «Ту фикр накун, ки Худо ба ту шахсан шавқманд аст? Ў дар ҷои дур аст ва бо қорҳои аз ин ҳам муҳимтар машғул аст! Ту фикр накун, ки Ў дуоҳои туро мешунавад, ба онҳо боз ҷавоб ҳам меода бошад!»

Агар Исои Масеҳ Худованд ва Насотбахши шумо бошад, шумо ба воситаи Ў афзалияти беҳамтое доред бо Падари Осмонии худ бевосита гап занед. Худо меҳонад, ки шумо ба воситаи Исои Масеҳ дар ҳузури Ў бо боварии комил омада, бо Ў дар бораи ҳама чиз гап занем (ба Номаи Филиппиён 4:6 ва ба Номаи Ибриён 4:14–16 нигоҳ кунед). Ў ба шумо ва ба эҳтиёҷоти шумо хеле шавқманд аст.

Дар ин дарс оят аз Юҳанно 16:24, барои аз худ қардан муайян шудааст, Исо ба шоғирдонаш пеш аз меҳкӯб шудан,

Афзуншавӣ дар Масех

мурочиат мекунад. Ў нагуфтааст, ки онҳо ҳеҷ гоҳ, пеш аз ин дар дуо ҳеҷ чиз талаб накарданд. Ў мегӯяд, ки онҳо *ба номи Ў* наталабидаанд. Эҳтимолан шумо худатон, маротибаи зиёд дуо кардед, махсусан хангоме, ки ба нохушиҳо меафтидед. Вале акнун, имондор дар Масех буда, шумо метавонед бо номи Исо талаб кунед, чунки шумо ба Ў тааллуқ доред. Дар номи Ў талаб кардан, яъне обрӯю эътибор ва хизмати Ўро эътироф кардан аст. Чуноне, ки Падар ба ҳар як дуоҳои Исо ҷавоб дод, ҳамчунин Ў ба шумо ҳам вақте, ки ба исми Исо мепурсед ҷавоб медиҳад.

Ин ваъдари дар хотир нигоҳ доред, ин ҳақиқатро дар амал татбиқ кунед ва хурсандии барои ҷавоби дуоҳое, ки аз Худо гирифтаед аз сар гузаронед.

Омӯхтани порча аз Инҷили Юҳанно 16:24

Дуо чист?

Ба номи Кӣ мо бояд дуо кунем?

Натиҷаи дуо чӣ гуна аст?

«То кунун ба исми Ман чизе талаб накардаед...»

1. Исо дар бораи дуо чиро таълим медиҳад дар Инҷили Матто 7:7–8?

2. Кадом шартҳои муҳим барои гирифтани ҷавоб ба дуо?

Инҷили Юҳанно 15:7

1 Номаи Юҳанно 5:14–15

«...биталабед ва ба шумо дода хоҳад шуд...»

3. Ҷавоби Худо ба дуо чӣ гуна аст?

Китоби набии Ирмиё 33:3

Нома ба Эфсӯсиён 3:20

4. Инҷили Матто 7:9–11 хонед. Худо ба фарзандони Худ чӣ гуна инъомҳоро медиҳад?

Шумо чӣ тавр фикр мекунед, Худо ба ягон талаби шумо ҷавоб медиҳад, агар Ё донад, ки ин барои шумо бад аст?

Шумо чӣ тавр фикр мекунед, Худо чӣ кор мекунад, агар Ё медонад, ки беҳтараш ба шумо дигар вақт ҷавоб диҳад?

Афзуншавӣ дар Масех

5. Номаи Филлипиён 4:6–7-ро хонед. Ба вазъиятҳои душвор нигоҳи нодуруст чӣ тавр мешавад?

Ҷавоби дуруст чӣ гуна аст?

Натиҷаи ҷавоби дурусти ин чӣ гуна аст?

«...ва шодии шумо комил гардад»

6. Мувофиқи аз Нома ба Филлиппиён 4:7 ӯсиштагӣ, ки ба воситаи дуо меояд, ба чӣ оварда мерасонад?

7. Инҷили Луқа 1:13–14-ро хонед. Натиҷаи дуои Закариё ва Элисобаъ дар бораи писар чӣ гуна аст?

8. Барои ҷавоб ба дуо чӣ гуна монеаҳо мешаванд?

Номаи Яъқуб 4:3

Забур 65:18

Порчаи Инҷили Юҳанно 16:24-ро аз рӯи хотиратон нависед.

Чор ҷузъҳои муҳими дуо:

Ибодат — андешаронӣ дар бораи Худо. Худоро барои муҳаббати Ў, қудрату бузургии Ў ва атои аҷоибӣ Ў — Исои Масеҳ ҳамду сано ғӯед.

Эътироф — иқрор шудан барои гуноҳҳои худ дар назди Худо. Ростқавл ва фурутан бошед. Дар хотир доред, ки Ў шуморо медонад ва ба ҳеҷ чиз нигоҳ накарда дӯст медорад.

Шукргузорӣ — ба Худо бигӯед, чӣ қадар шумо барои ӯ ҳама чизе, ки Ў ба шумо додааст миннатдор ҳастед — ҳатто барои мушкилиҳо. Шукргузориҳои шумо ба шумо кӯмак мекунад, ки мақсадҳои Ўро бинед.

Талаб кардан — ифодаи дархостҳои мушаххас — ҳам барои дигарон ва ҳам барои худ.

Барои мувозинати ҳаёти дуогӯй, ҳамаи чор ҷузъҳоро истифода баред.

Афзуншавӣ дар Масех

Истифода бурдани порча аз Инҷили Юҳанно 16:24

Дар поён чор чизҳо оварда шудааст, ки шумо мувофиқи он дуо карда метавонед. Ҳоло ба Худо рӯй оваред.

Ибодат

Эътироф

Шукргузорӣ

Талаб кардан

ЭЪТИҚОДИ ҚАВӢ БА ҒОЛИБИЯТ

Оятҳои зеринро ба ёд оред ва агар шумо онҳоро дуруст аз ёд гуфта бошед, ҳар яки онҳоро қайд кунед.

□ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12

□ Инҷили Юҳанно 16:24

1 Нома ба Қўринтиён 10:13-ро аз ёд кунед.

Эътиқоди қавӣ ба ғолибият

«Озмоише ки ба сари шумо омадааст, ҷуз озмоиши инсонӣ чизи дигаре нест; ва Худо амин аст, ва Ё намегузорад, ки шумо берун аз қуввати худ озмуда шавед, балки дар баробари озмоиш сабуки ҳам медиҳад, то ки шумо тоб оварда тавонед».

Номаи 1 ба Қўринтиён 10:13

Ба шумо боз як ҳучуми иблис метавонад биёяд. Ё пичиррос мезанад: «ту ҳаёт дорӣ, хуб аммо ту заиф ҳастӣ; ту ҳамеша заиф будӣ ва заиф мемонӣ».

Ё ба шумо дар бораи ягон гуноҳ хотиррасон мекунад, ки шумо он гуноҳро солҳо содир мекардед, он бараи шумо хеле шинос аст ва мегӯяд: «Ту заиф ҳастӣ, ту ба ин озмоиш муқобилат карда наметавонӣ. Шояд, ба дигар гуноҳҳо муқобилат карда тавонӣ, лекин танҳо ба ин не».

Афзуншавӣ дар Масех

Чӣ гуна ба вай ҷавоб медиҳед? Оё шумо кӯшиш карда бо вай баҳс мекунад? Оё кӯшиш мекунад ягон чизеро исбот кунед? Оё ба ҳар тараф нигоҳ мекунад, ки дигар одамон чӣ мегӯянд? Ё ин ки назди Каломи Худои мағлубнашаванда тозон меоед?!

Донистани порча аз 1 Нома ба Қўринтиён 10:13 ба шумо иҷозат медиҳад ин ҳучумро зада партоед. Худо ба шумо ғалабаро ваъда медиҳад. Ғалаба ба шумо тааллуқ дорад, зеро шумо — фарзанди Худо ҳастед. Ба Ў бовар кунед, ва шумо мебинед, Худо чӣ гуна он коре ки барои одам ғайриимкон аст, карда метавонад. Ва шумо мебинед чӣ хел занҷирҳои одатҳои ҳаёти бо қудрати тавонии Ў пора шуда қанда мешаванд.

Омӯхтани порча аз 1 Нома ба Қўринтиён 10:13

Чӣ дурст аст нисбати ҳар як озмоише, ки шумо дучор мешавед?

Кӣ ба шумо ғалаба дода метавонад, вақте ки шумо ба озмоиш дучор мешавед?

Оё Худо озмоишро гирифта дур мекунад?

Худо чӣ мекунад барои шумо?

«Озмоише ки ба сари шумо омадааст, чуз озмоиши оддии инсонӣ чизи дигаре нест...»

1. Манбаъи асосии озмоише, ки ба Яъқуб дар Номаи ҳамноми ӯ навишта шудааст 1:13–14 чӣ мебошад?
2. 1 Номаи Юҳанно 2:15–16-ро хонед. Се доираҳои асосии озмоишҳо кадомҳоянд?
3. Мувофиқи муқаррароти Петрус дар 1 Номаи 5:8, иблис ташнаи чӣ аст, вақте, ки ӯ шуморо васваса мекунад?

Ин барои шумо чӣ маънӣ дорад?

«...ва Худо амин аст...»

4. Мувофиқи 2 Нома ба Таслӯникиён 3:3, Худо барои шумо чӣ кор мекунад?

Афзуншавӣ дар Масеҳ

5. Дар Номаи Ибриён 4:15 дар бораи Исои Масеҳ чӣ гуфта шудааст?

«...ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз қуввати худ озмуда шавед...»

6. Шумо чӣ кор карда метавонед, то нагузоред ки васваса шуморо ба гуноҳ барад?

Инҷили Матто 6:9, 13

Китоби Забур 118:9, 11

1 Номаи Юҳанно 5:4–5

Нома ба Ибриён 4:16

Номаи Яъқуб 4:7

Порчаи 1 Нома ба Қўринтиён 10:13-ро аз хотиратон нависед.

Истифода бурдани оят аз 1 Нома ба Қўринтиён 10:13

Озмоиш чист, ки шуморо тез—тез фаро мегирад?

Аз рӯи ақидаи шумо, роҳи Худо барои наҷот аз гуноҳ чӣ
гуна аст?

Эътиқоди қавӣ ба омурзиш

Оятҳои зеринро ба хотир оред ва агар шумо онҳоро дуруст аз ёд нақл кунед, ҳар яки онҳоро қайд кунед.

□ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12

□ 1 Нома ба Қўринтиён 10:13

□ Инҷили Юҳанно 16:24

Порчаро аз 1 Номаи Юҳанно 1:9 дар хотир нигоҳ доред.
Эътиқоди қавӣ ба омурзиш

«Агар мо гуноҳҳои худро эътироф кунем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок намояд».

1 Номаи Юҳанно 1:9

Аз рӯи қонун ғалаба аз болои гуноҳ ба шумо тааллуқ дошта бошад ҳам, замоне мерасад, ки шумо аз роҳи гурехтан аз гуноҳ меафтед. Шумо ноком мешавед ва бар зидди Худо гуноҳ мекунед. Ҳамон даме, ки шумо ин корро мекунед, бо тезӣ душман назди шумо меояд: «Акнун ту гуноҳ кардӣ. Оё ту масеҳӣ нестӣ? Месеҳиён ин тавр рафтор намекунанд».

Лекин Худо дар Каломи Худ инчунин дар бораи нокомиҳои фарзандони Худ мегӯяд. Дар 1 Номаи Юҳанно 1:9 навиштааст, ки мо ҳамон даме, ки пеши Ӯ гуноҳҳои худро эътироф мекунем,

мо омурзиши пурраи Ёро мегирем. Гуноҳхоро эътироф кардан, яъне онро кушодан ва онро айнан номбар кардан, чуноне, ки Худо онро меномад. Ин иқроршавии покдилона бояд омодагӣ барои рад кардан аз гуноҳро дар бар гирад. Худо ваъда медиҳад, ки натанҳо моро меомурзад, балки моро аз ҳар ноинсофӣ пок менамояд. Чӣ хел аҷоиб!

Омӯхтани порча аз 1 Номаи Юҳанно1:9.

Шумо бо гуноҳатон чӣ кор карданатон зарур аст?

Гуноҳро эътироф кардан чӣ аст?

Худое, ки ба мо омурзиш медиҳад, чӣ тавр тасвир карда шудааст?

Худо боз чӣ кор мекунад, вақте ки мо гуноҳҳои худро эътироф мекунем?

«Агар мо гуноҳҳои худро эътироф кунем...»

1. Порчаро аз 1 Номаи Юҳанно 1:8, 10-ро хонед. Аз рӯи суҳанони Юҳанно шумо чиро бояд эътироф кунед?

Афзуншавӣ дар Масех

2. Муносибати шумо нисбати гуноҳ чӣ гуна бояд бошад?

Китоби Забур 138:23–24

Китоби Забур 37:18

3. Мувофиқи Китоби Масалҳо 28:13, шумо бо гуноҳ чӣ бояд кунед?

«...Ӯ амин ва одил аст ... биомурзад ва ... пок намояд...»

4. Дар Китоби Забур 85:5 Худо чӣ гуна нишон дода шудааст?

5. Дар кадом асос мувофиқи порча аз Нома ба Эфсӯсиён 1:7, шумо омурзишро гирифтед?

6. Дар Нома ба Ибриён 10:12 дар бораи қурбонии Масех чӣ навишта шудааст?

7. Инчунин Нома ба Ибриён 10:17-ро хонед. Барои чӣ шумо ба гуноҳи қардаатон дигар набояд айбро ҳис кунед?

8. Мувофиқи Нома ба Эфсӯсиён 4:32, муносибати шумо ба дилозорон чӣ гуна бояд бошад? Барои чӣ?

Аз порчаи 1 Номаи Юҳанно 1:9-ро аз рӯи хотир нависед.

Истифода бурдани оят аз 1 Номаи Юҳанно 1:9

Эҳтимол, хангоме, ки шумо аз болои ин дарс кор мекардед, он гоҳ ягон чизро ба хотир овардед, ки ба муносибати шумо бо Худо халал мерасонд — ягон хел гуноҳхое, ки барои онҳо аз Худо бахшиш напурсида будед. Агар ин чунин бошад, онҳо он чизе, ки Худо ба шумо хотиррасон кард, нависед.

Ин гуноҳро пеши Худо эътироф кунед ва ваъдаи додашударо дар 1 Номаи Юҳанно 1:9 дар хотир доред, ки Ӯ гуноҳи шуморо меомурзад. Худоро барои омурзиши Ӯ минатдорӣ кунед.

Эътиқоди қавӣ ба роҳнамоӣ

Оятҳои навбатиро ба хотир оред ва онҳоро аз рӯи хотиратон нақл кунед.

- 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- 1 Нома ба Қўринтиён 10:13
- Инҷили Юҳанно 16:24
- 1 Номаи Юҳанно 1:9

Порча аз Китоби Мсалҳо 3:5–6-ро аз ёд кунед.

Эътиқоди қавӣ ба раҳнамоӣ

«Бо тамоми дили худ ба Худованд таваккал намо, ва ба хиради худ таъя накун. Дар ҳамаи тариқҳои худ Ўро дарк намо, ва Ў роҳҳои туро ҳамвор хоҳад кард».

Китоби Масалҳо 3:5–6

Дар шумо савол дар бораи оянда метавонад пайдо шавад, шумо метавонед дар бораи он фикр кунед, ки ҳаёти нави шумо чӣ гуна мешавад. Иродаи Худо барои ҳаёти шумо чӣ гуна аст? Оё Ў ҳаёти шуморо воқеан роҳнамоӣ хоҳад кард?

Худо ваъда медиҳад, ки шуморо роҳнамоӣ кунад, агар ки шумо ба Ў пура таваккал кунед. Ў метавонад шуморо ба таври олии роҳнамоӣ намояд, зеро, ки Ў тамоми талаботи шуморо

медонад ва соҳиби хиради беохир, қудрат ва сарват, то ки ба шумо ҳаёти беҳтаринро диҳад, ки он ҳамеша имконпазир аст.

Ӯ бе ягон шарт ба боварии шумо арзанда аст.

Омӯхтани порча аз Китоби Масалҳо 3:5–6

Ба шумо гузоштани кадом се қадам лозим аст?

Аар шумо ин шартхоро иҷро кунед, Худо кадом ваъдаро ба шумо медиҳад?

«...ба Худованд таваккал нам»

1. Оят аз Китоби Забур 31:8 хонед. Худо барои шумо чӣ кор карда метавонад?
2. Мувофиқи Нома ба Румиён 12: 1–2 кадом қадамхоро гузоштан даркор то, ки иродаи Худоро шиносем?

Ирода Худо чӣ гуна тасвир шудааст?

Афзуншавӣ дар Масех

3. Дар Китоби набии Ирмиё 17:7 Худо ба кӣ баракати махсусро ваъда медиҳад?

«...ба хиради худ такя накун...»

4. Чӣ хел огохиро Худо дар Китоби набии Ирмиё 17:5 медиҳад?
5. Китоби набии Ишаё 55:8–9 хонед. Барои чӣ мо худро бо фаҳмишҳои одамони набояд маҳдуд кунем?
6. Кадом принцип дар Инҷили Юханно 6:38 тасвир шудааст, ки, вақте, ки Исо қарор қабул мекард онро риоя мекард?

«...Дар ҳамаи тариқҳои худ Ёро дарк намо...»

7. Баъзе «роҳҳои» ҳаёти худро номбар кунед, ки дар онҳо шумо бояд Худоро эҳтиром кунед (масалан: чӣ хел шумо дар ҷойи кор рафтор мекунад, пулҳоятонро ба чӣ сарф мекунад, чӣ хел истироҳатро мегузаронед).

Яке аз марҳилаҳоро интиҳоб кунед ва нақл намоед, ки чӣ тавр шумо боз зиёдтар дар ин соҳаи ҳаёти худ Худоро эҳтиром карда дода метавонед.

«...Ў роҳҳои туро ҳамвор мекунад...»

8. Кадам воситаҳоро Худо барои муайян кардани иродаи Ў додааст?

Китоби Забур 118:105

1 Нома ба Қўринтиён 2:12

9. Номаи Яъқуб 1:5-ро хонед. Дар он ҳолатҳое, ки шумо онро намефаҳмед чӣ гуна рафтор карданатон лозим?

Чи гуна талаб кардан лозим? (Ба Номаи Яъқуб 1:6–7 нигоҳ кунед).

10. Чӣ пеш аз иҷро шудани ваъдаи Худо меояд, мувофиқи Нома ба Ибриён 10:36?

**Порча аз Китоби Масалҳо 3:5–6-ро аз хотира
нависед**

Истифода бурдани оятҳо аз Масалҳо 3:5–6.

Ҳолатеро тасвир намоед, ки дар ҳаёти шумо таъсис
дода шудааст, ки шумо дар бораи он роҳнамоии Худоро
ҷустуҷӯ доред.

Номбар кунед, чӣ тавр шумо метавонед дар ин ҳолат ба
Худо така кунед.

ҚИСМИ 2

ДАРСҲО ДАР БОРАИ ҲАЁТ ДАР МАСЕҲ

Дар имон афзун ва қавӣ шудан, муҳим аст, мунтазам омӯхтани Китоби Муқаддас ва асоси ҳаёти парҳезгорона ва таҷрибаомӯзӣ намуданро давом диҳем. Дар «Дарсҳо дар бораи ҳаёт дар Масеҳ» шумо дар бораи ҳашт принцип мефаҳмед ва ваъдаҳое, ки Худо ба шумо додааст, ба писар ё духтари Ё, ва инчунин дар бораи вазифаҳои мувофиқ ва имтиёзҳое, ки Ё меҳаҳад, то ки шумо иҷро кунед ва дошта бошед.

Эҳтимол, шумо хоҳиш пайдо мекунад якчанд саволро ҳар рӯз омӯzed, аммо кӯшиш намекунад, тамоми дарсро як бор гузаред. Ин ба шумо ёрӣ мерасонад мунтазам дар Каломи Худо бимонед. Фаромӯш накунад, истифода бурдани дақиқаҳои озодро, ки дар давоми рӯз пайдо мешаванд, то ки оятҳои омӯхта шударо такрор кунед. Ҳар як оятро аз рӯи матнаш дақиқ калима ба калима аз ёд кунед.

Барои самаранокии омӯхтани Каломи Худо ба шумо Китоби Муқаддаси осон хондашаванда лозим мешавад, луғат ва ҷойи ором.

Масеҳ — дар ҷои аввал

Оятҳои навбатиро ба ёд оред ва онҳоро аз рӯи хотиратон дуруст нақл кунед.

- 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- 1 Номаи Юҳанно 1:9
- Инҷили Юҳанно 16:24
- Китоби Масалҳо 3:5–6
- 1 Нома ба Қўринтиён 10:13

Порча аз Инҷили Матто 6:33-ро аз ёд кунед.

Масеҳ — дар ҷои аввал

«Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ўро бичўед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо ба таври илова дода хоҳад шуд».

Инҷили Матто 6:33

Худо ба мо бисёр имтиёзҳо додааст. Аммо дар мо вазифаҳои муайян ҳам ҳастанд. Китоби Муқаддас моро дар бораи он пешаки оғох мекунад, ки Худо аз мо чиро интизор аст. Ҷавобан ба ин мо бояд ба Ў итоат кунем ва барои ҳар коре, ки Ў барои мо кардааст, миннатдорӣ кунем.

Бисёр ваъдаҳо дар Китоби Муқаддас бешарт мебошанд. Лекин, ақсарияти аз инҳо ки ба афзоиши рӯҳонии мо дахл доранд, ба итоаткории мо ба иродаи Ў шарт гузошта шудаанд.

Афзуншавӣ дар Масех

Дар «Дарҳоси ҳаёт дар Масех» шумо аз инҳо ҳашт вазифахоро дида мебароед, ки ба шумо ёрӣ мерасонанд таҳкурсии солиму парҳезгории ҳаёти масеҳиро гузored.

Шумо барои кӣ зиндагӣ хоҳед кард? Дар фикрҳо ва нақшаҳои шумо чӣ чои аввалро мегирад? Исо бисёр вақт аз шогирдони Худ хоҳиш мекард андеша кунанд, дар бораи пайравии онҳо ба Ё ва ба Подшоҳии Ё. Ё гуфта буд: «Агар касе хоҳад аз ақиби ман биёяд, бояд ҳештанро инкор кунад ва салиби худро бардошта, Маро пайравӣ намояд. Зеро ҳар кӣ чони худро раҳонидан хоҳад; онро барбод медиҳад; ва ҳар кӣ чони худро дар роҳи Ман барбод диҳад, онро мераҳонад» (Инҷили Луқа 9:23–24).

Исоро пайравӣ кардан дар итоаткорӣ мубориза ва мағлуб кардани озмоиш пешбинӣ шудааст, вале ҳамзамон инчунин доштани афзалияти оромӣ дар Масех: «Назди Ман оед, — гуфт Исо, — эй ҳамаи заҳматкашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам бахшид; юғи Маро ба гардани худ гиред ва аз Ман таълим ёбед, зеро ки Ман ҳалим ва фурутан ҳастам, ва чонҳои шумо оромӣ хоҳад ёфт; зеро юғи Ман хуш ва бори Ман сабук аст» (Инҷили Матто 11:28–30).

Дар хотир доштан ва истифода бурдани порча аз Инҷили Матто 6:33 ҳаррӯз боз аз ин ҳам зиёдтар донишҳои чуқуртари Масеҳро бичӯед. Ҳангоме ки шумо Ёро, иродаи Ё ва хизмат ба Ёро дар ҳаёти ҳаррӯзаи худ дар чои аввал мегузored, шумо пурра дарк кардани муҳаббат ва ғамхории Худоро сар мекунад, зеро Ё ваъда додааст ҳамаи ниёзҳои ҳарӯзаи шуморо таъмин менамояд.

Омӯштани порча аз Инҷили Матто 6:33

Чӣ махсусан «ба шумо ба таври илова дода хоҳад шуд»? (Инҷили Матто 6:25–32).

Оё ин мавзӯи зарурати авалин аст ё мавзӯи бошукӯҳӣ мебошад? Ҷавоби худро фаҳмонед.

Худо кардани чиро ваъда дод, вақте, ки шумо иродаи Ёро дар ҷои аввали ҳаёти худ мегузored?

«Аммо аввал Малакути Худо ва адолати Ёро бичӯед...»

1. Худо чӣ мехоҳад, ки мо бикунем?

Китоби Забур 36:3

Китоби Забур 36:4

Китоби Забур 36:5

2. Китоби 1 Подшоҳон 12:24-ро хонда, сабабашро номбар кунед, ки аз рӯи он моро лозим аст, бо тамоми дил ба Худо хизмат мекунем.

Афзуншавӣ дар Масех

3. Порча аз Китоби 1 Подшоҳон 15:22-ро хонед. Худо чиро бештар аз қурбонӣ меҳаҳад?

4. Чӣ хел мувофиқи ин оятҳо мо бояд ба аҳкомҳои Худо иттибот кунем?

Китоби Забур 118:34

Китоби Забур 118:60

5. Чиро дар 2 Нема ба Тимотиус 3:16 Павлус барои адолатро ба мо омӯзонидан асбоби Худо меномад?

«... ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо ба таври илова дода хоҳад шуд».

6. Порча аз Нема ба Эфсӯсиён 3:20–21-ро хонед. Аз рӯи андешаи шумо Худо чӣ қадар зиёд барои шумо карда метавонад?

7. Худо чӣ хел ваъда медиҳад, ки бо халқаш муносибат мекунад дар китоби Набии Ишаъё 40:11?

8. Нома ба Филиппиён 4:4 ва 4:6-ро хонед. Ду нуқтаро номбар кунед, ки ба мо имондорон барои иҷро кардан супорида шудааст.
9. Чӣ тавр дар Нома ба Филиппиён 4:7 натиҷаи иҷро кардани оятҳои 4:4 ва 4:6 ин китоб тасвир карда шудааст?
10. Муносибати Павлус ба вазъиятҳо чӣ гуна дар нома ба Филиппиён 4:11–13 тасвир шудаанд?

Чӣ гуна ӯ чунин муносибатро нишон дода тавонист?

11. Мувофиқи Инҷили Матто 6:8, то кадом дараҷа Худо талаботҳои ҳақиқии шуморо хуб медонад?

Порчаро аз Инҷили Матто 6:33-ро аз хотиратон нависед.

Истифода бурдани порча аз Инҷили Матто 6:33

Дуо гӯед, то ки Худо кӯмак расонад, Малакути Ӯро ва адолати Ӯро дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёти худ дар ҷойи аввал гузоред.

Аз Инҷили Матто 6:25–32 дар ҳама чизҳое ки шумо ба Худо боварӣ кардан мехоҳед номбар кунед. Дар қонеъ шудани ин эҳтиёҷотҳо ба ваъдаҳои Ӯ аз Инҷили Матто 6:33 умед баста ва дар бораи онҳо дуо гӯед. Вақте ки инро мекунед, дар ин ҷо қайд кунед: □.

Қуввати Ў

Ҳамаи оятҳои зеринро ба хотиратон биёред ва аз рӯи хотира дуруст нақл кунед

- ☐ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- ☐ 1 Номаи Юҳанно 1:9
- ☐ Инчили Юҳанно 16:24
- ☐ Китоби Масалҳо 3:5–6
- ☐ 1 Нома ба Қўринтиён 10:13
- ☐ Инчили Матто 6:33

Порча аз Нома ба Филиппиён 4:13 аз ёд кунед.

Қуввати Ў

«Ҳамааш аз дастам меояд, бо мадади Масеҳ, ки моро қувват мебахшад».

Нома ба Филиппиён 4:13

Баъзан вақт шумо метавонед бо нокомӣ ва рӯхафтадагӣ дучор шавед. Вале Навиштаҳо ба мо дар бораи сарчашмаи қувваи ҳақиқии масеҳӣ хотиррасон мекунад. Павлус ваъдаи Худоро навишт: «...Барои ту файзи Ман басанда аст, зеро ки қуввати Ман дар заъф комил мешавад» (2 Нома ба Қўринтиён 12:9).

Асрҳои хеле пеш гузашта Худо ба халқи Худ гуфт: «...Натарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; наларз, зеро ки Ман Худои ту ҳастам:

Афзуншавӣ дар Масех

Ман туро тақвият хоҳам намуд, ва туро ёварӣ хоҳам дод, ва туро бо ямини адолати Худ дастгирӣ хоҳам кард» (Китоби Набии Ишаъё 41:10). Ин ваъда инчунин барои мо имрӯз ҳам воқеӣ аст.

Ҳузури Худо дар ҳар озмоишҳо ва мушкилиҳо ки шумо рӯ ба рӯ мешавед, ба шумо истодагарӣ кардан ёрӣ мерасонад.

Ин ваъдаи қуввати Худоро мо дар Навиштаҷот мебинем ва дар Китоби Масалҳо 18:10: «Номи Худованд бурчи қувват аст: одил сӯи он медавад, ва паноҳ меёбад».

Порчаро аз Нома ба Филиппиён 4:13 ба хотир оварда бо чуръат ба қуввати Худованд дар ҳар вазъият тақия кунед, ки ҳар рӯз ба ҳаёти шумо меояд ва ба корҳои Ӯ назар андозед.

Омӯхтани порча аз Нома ба Филиппиён 4:13

Номбар кунед он чизҳое, ки шумо бе қувваи Масех ғолиб шуданро надоред.

Мувофиқи ин оят шумо чӣ гуна бояд ба ҳамаи ин муносибат намоед?

«Ҳамааш аз дастам меояд...»

1. Порча аз 1 Нома ба Кӯринтиён 1:26–31-ро хонед. Барои чӣ Худо аксар вақт барои иҷро кардани корҳои бузурги Худ, одамони «оддиро» интихоб мекунад?

Қуввати Ў

2. Мувофиқи Инчили Юҳанно 15:5, чиро мо бе Масеҳ ноил шуда наметавонем?

Дар Инчили Юҳанно 15:5 чӣ гуна шартҳои овардани меваҳо зикр карда шудааст?

3. Дар Инчили Юҳанно 15:7 дар бораи кадом талаботи иловагӣ гуфта шудааст?

4. 2 Нома ба Қўринтиён 12:9-ро хонед. Оё мо бояд иҷозат диҳем то ки, камқувватӣ ё нотавонии мо, ба ноумедии чуқур оварда расонад?

Чаро не?

5. Дар 2 Нома ба Қўринтиён 2:14 барои чӣ Павлус Худоро шукр гуфт?

6. Дар 2 Нома ба Тимотиус 1:7 кадом се бахшоишҳо аз Худо номбар шудаанд?

Афзуншавӣ дар Масеҳ

«...бо мадади Масеҳ, ки маро қувват мебахшад»

7. Дар Китоби Хуруҷ 15:2 чӣ гуна Мӯсо Худовандро тасвир кард?

8. Порча аз Китоби набии Наҳамё 8:10-ро хонед. Мувофиқи Наҳамё манбаи қувваи мо чӣ гуна аст?

9. Дар Китоби Забур 17:1 Довуд Худовандро чӣ гуна тасвир кард?

Сабабхоро номбар кунед, ки дар Китоби Забур 17:2–3 тасвир шудааст, Довуд Худо ро сарчашмаи қувваи худ меҳисобид.

10. Мувофиқи Нома ба Румиён 5:8 Масеҳ барои мо чӣ кор кард ҳангоме, ки ҳанӯз гунаҳкор будем?

11. Нома ба Эфсӯсиён 3:16–19-ро хонед. Худо чӣ гуна моро қавӣ мегардонад?

Натиҷаи ин қавӣ гардидан чӣ гуна аст?

12. 2 Номаи Тимотиус 4:16–18-ро хонед. Барои чӣ Худо Павлусро қавӣ кард?

Павлус дар ин натиҷа, чӣ гуна дилпуриро гирифт?

Порчаи Нома ба Филиппиён 4:13-ро аз рӯи хотиратон нависед.

Истифода бурдани ояти Нома ба Филиппиён 4:13

Як ҳолати дар пеш истода ё вазифаро гӯед, вақте ки ба шумо лозим меояд фаҳмида истода ба ваъда аз Нома ба Филиппиён 4:13 муроҷиат мекунад ва пурра ба қуввати Масеҳ таъям менамояд.

Каломи Худо

Оятҳои навбатиро ба хотир оред ва онҳоро аз рӯи хотиратон дуруст нақл кунед.

- ☐ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- ☐ Китоби Масалҳо 3:5–6
- ☐ Инҷили Юҳанно 16:24
- ☐ Инҷили Матто 6:33
- ☐ 1 Нома ба Қўринтиён 10:13
- ☐ Нома ба Филиппиён 4:13
- ☐ 1 Номаи Юҳанно 1:9

Аз ёд кардани порча аз Китоби Забур 118:9–11.

Каломи Худо

«Ба чӣ васила ҷавон роҳи худро покиза медорад? Бо нигоҳ доштани худ мувофиқи каломи Ту. Бо тамоми дили худ толиби Ту шудаам; маро нагузор, ки саҳв карда, аз аҳкоми Ту сар тобам. Сухани Туро дар дили худ ниҳон доштаам, то ки пеши Ту хато накунам».

Китоби Забур 118: 9–11

Мувофиқи Навишта зиндагӣ карда, шумо метавонед аз болои гуноҳ ғалаба ба даст оваред ва дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёти худ ба Худо писанд оед.

Бо имондорони Эфсӯс хайру хуш карда, ҳавворӣ Павлус онҳоро ба ғамхории Худо супорид ва ба онҳо хотиррасон кард, ки Каломи Худо кодир аст «шуморо обод гардонад ва дар миёни ҳамаи муқаддасон ба шумо меросе бибахшад» Китоби Аъмол 20:32. Навиштаҷот ба мо барои рӯҳонӣ ба воя расидан ғизо медиҳад ва моро ба абадият бо Худо омода мегардонад.

Барои мунтазам омӯхтани Навиштаҷоти Муқаддас, беаҳмиятӣ кардан ба рӯҳан афзуншавӣ монеагӣ мекунад инчунин чӣ хеле, ки ғизои носолим ба кӯдак зиён мерасонад. «Чун кӯдакони навзод — навишт ҳавворӣ Павлус — муштоқи шири поки калом бошед, то ки аз он барои наҷот нашъунамо ёбед...» (1 Номаи Петрус 2:2).

Аз Китоби Забурҳо 118:9–11-ро омӯхта, дар бораи он фикр кунед, чӣ тавр Каломи Худо метавонад шуморо обод гардонад ва дар ҳаёти худ ҳамон далелҳоро кобед, ки ин воқеан рӯй медиҳад.

Омӯхтани порча аз Китоби Забур 118:9–11

Чӣ тавр шумо бо ҳаёти парҳезгоруна зиндагӣ карда метавонед?

Чӣ шуморо аз гуноҳ нигоҳ хоҳад дошт?

«Ба чӣ васила ҷавон роҳи худро покиза медорад...»

1. 2 Нома ба Тимотиус 3:16–17-ро хонед. Навиштаҷот дар ҳаёти шумо кадом амалро ба вучуд меорад?

Афзуншавӣ дар Масех

Оқибати натиҷаи амали Навиштаҷот дар ҳаёти шумо чӣ гуна мешавад?

2. Китоби Забур 1:1–3-ро хонед. Маслиҳати киро канорагирӣ кардан лозим?

Ба Каломи Худо чӣ гуна муносибат кардан лозим?

Каломи Худо ба ҳаёти шумо чӣ хел таъсир мерасонад?

«...бо нигоҳ доштани худ мувофиқи каломи Ту...»

3. Чӣ хел Китоби Еҳушаъ ибни Нун 1:8 моро таълим медиҳад аз рӯи Каломи Худо зиндагӣ кунем?
4. Чиро таронасароӣ аз Худо мепурсад дар Китоби Забур 118:18?
5. Мувофиқи ояти 93, барои муаллифи забур 118 аҳкомҳои Худо чӣ кардааст?

«...Сухани Туро дар дили худ ниҳон доштаам...»

6. Порчаро аз Китоби Забур 18:7–8 хонед ва чадвали зеринро пур кунед.

Оят	Каломи Худо чист	Чӣ гуна Каломи Ӯ амал мекунад
7		
7		
8		
8		

7. Порчаро аз Инчили Матто 4:4 хонед. Бо суханони худ нависед, Исо дар бораи Каломи Худо чӣ гуфт.
8. Чӣ тавр шумо метавонед оятро аз Нома ба Қўласиён 3:16 истифода баред?

Афзуншавӣ дар Масех

9. Порчаро аз Китоби Такрори Шариат 6:6–7 хонед. Чӣ гуфт Мӯсо ба одамон бо Каломи Худо чӣ кор кунанд?

Чӣ хел шумо метавонед дар бораи Навиштаҷоти Муқаддас бо дигар одамон гап занед?

«...то ки пеши Ту хато накунам»

10. Чӣ, мувофиқи Нома ба Ибриён 4:12, Каломи Худо дар дили шумо карда метавонад?
11. Чӣ гуна натиҷаҳо дар Каломи Худо мондан, дар порча аз Инҷили Юҳанно 8:31–32 хотиррасон карда мешавад?
12. Порчаро аз Номаи Яъқуб 1:22–25 хонед. Тасвир кунед, одаме ки чизеро дар Каломи Худо мебинад, фаромӯш мекунад.
13. Чӣ тавр, аз рӯи суҳанони Яъқуб мо бояд ба обод кардани Каломи Худо ҷавоб диҳем?

Порчаҳои Китоби Забур 118:9–11 аз рӯи хотиратон нависед.

Истифода бурдани оятҳо аз Китоби Забур 118:9–11

Яке аз оятҳоро интихоб кунед, ки онро шумо алақай аз ёд кардаед ва онро ба шумо лозим аст дар ин ҳафта истифода кунед. Акнун дар асоси ин мӯҳтоҷи талаби худро барои дуо нависед.

Як дақиқаро ҷудо намоед то, ки дуо кунед ва аз Худо хоҳиш кунед ба шумо барои истифода кардани Каломи Ӯ дар ҳаёт кӯмак расонад.

Муҳаббат

Оятҳои зеринро ба хотир оред ва онҳоро аз рӯи хотиратон дуруст нақл кунед.

- ☐ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- ☐ Китоби Масалҳо 3:5–6
- ☐ Инҷили Юҳанно 16:24
- ☐ Инҷили Матто 6:33
- ☐ 1 Нома ба Қўринтиён 10:13
- ☐ Нома ба Филиппиён 4:13
- ☐ 1 Номаи Юҳанно 1:9
- ☐ Китоби Забур 118:9–11

Порчаро аз Инҷили Юҳанно 13:34–35 аз ёд кунед.

Муҳаббат

«Ба шумо ҳукми тозае медиҳам, ки якдигарро дӯст доред; чунон ки Ман шуморо дӯст доштам, шумо низ якдигарро дӯст доред. Аз рӯи ҳамин ҳама хоҳанд донист, ки шогирдони Ман ҳастед, агар якдигарро дӯст доред».

Инҷили Юҳанно 13:34–35

Муҳаббат чист? Юҳанно гуфт: «Муҳаббат дар ин аст, ки на мо Худоро дӯст доштаем, балки Ў моро дӯст дошт ва Писари Худо барои кафурати гуноҳҳои мо фиристод» (1 Номаи Юҳанно 4:10).

Муҳаббат

Худо сарчашмаи муҳаббат мебошад, инчунин намунаи олие, ки муҳаббат чист Худо муҳаббат аст.

Муҳаббати Ё қурбонкунанда аст. Марги Масеҳ — ёдоварии абадӣ дар бораи ин.

Муҳаббати Худо инчунин бешарт аст. Мо набояд дар ин бора хавотир шавем, ки вай камқувват мешавад. Мо оё онро мегирем, аз арзиши мо вобаста нест, зеро ҳеҷ кас ба муҳаббати Худо лоиқ шуда наметавонад — вале Ё ба ҳарҳол ҳамаро дӯст медорад.

«Эй маҳбубон! — навист Юҳанно. — Агар Худо моро ин гуна дӯст дошта бошад, мо низ бояд якдигарро дӯст бидорем» (1 Нома ба Юҳанно 4:11). Порча аз Инҷили Юҳанно 13:34–35-ро дар ёд дошта, дар бораи он андеша кунед, ки чӣ гуна шумо метавонед муҳаббати Худоро ба атрофиён нишон диҳед.

Омӯхтани порча аз Инҷили Юҳанно 13:34–35

Аҳкоми нави Масеҳ кадом аст?

Намунаи муҳаббати киро мо бояд пайравӣ кунем?

Чӣ рӯй медиҳад, ҳангоме, ки Масеҳиён айнан ҳамин хел муҳаббатро ба якдигар нишон медиҳанд, ҳамонеро, ки Масеҳ ба онҳо нишон дод?

Афзуншавӣ дар Масеҳ

«Якдигарро дӯст доред...»

1. Кадом аҳкомхоро Масеҳ дар Инҷили Матто 22:37–39 қайд мекунад?
2. 1 Номаи Юҳанно 4:7-ро хонед. Кӣ сарчашмаи муҳаббат мебошад?
3. Киро Худо дуст медорад, мувофиқи порча аз Инҷили Юҳанно 3:16?
4. Мувофиқи 1 Номаи Петрус 1:22 натиҷаи итоат ба Каломи Худо чӣ гуна аст?

Чӣ хел, аз суҳанони Петрус, мо бояд якдигарро дӯст дорем?

«...чуноне, ки Ман шуморо дӯст доштам...»

5. Порча аз Инҷили Юҳанно 15:12–13-ро хонед. Чӣ гуна Исо муҳаббати Худо нишон дод?
6. 1 Номаи Юҳанно 2:5-ро хонед. Чӣ тавр аз суҳанони Юҳанно, муҳаббати Худо дар ҳаёти шумо зоҳир мегардад?

Муҳаббат

7. Чӣ дар 1 Номаи Юҳанно 2:6, ба он нишон медиҳад, ки одам дар Исои Масеҳ собит мемонад?
8. Чӣ тавр дар Нома ба Ғалотиён 5:13 Павлус масеҳиёро таълим меод, ки озодиро истифода баранд?
9. 1 Номаи Юҳанно 4:10-ро хонед ва дар бораи муҳаббати Худо нақл кунед.
10. Инчили Юҳанно 13:1–17-ро хонед. Пеш аз он ки Исо ба пайравони Ҳуд аҳкоми нави якдигарро дӯст доред-ро дод, (Инчили Юҳанно 13: 34–35) чи тавр Ё муҳаббати Ҳудро нисбати онҳо нишон дод?

«...агар якдигарро дӯст доред»

11. 1 Номаи Юҳанно 3:16–18-ро хонед. Роҳи амалиро ба мо дар бораи чӣ тавр дӯст доштани бародарон, ки дар ояти 17 гуфта шудааст, тасвир кунед.

Афзуншавӣ дар Масех

Дар асоси 1 Номаи Юҳанно 3:18 муҳаббате, ки мо бояд ба якдигар нишон диҳем тасвир кунед.

12. 1 Нома ба Қўринтиён 13-ро хонед. Номбар кунед роҳҳое ки дар оятҳои 4–7 тасвир шудааст, чӣ тавр шумо аз ин ҳам зиёдтар дўстдоранда шуда метавонед, ва ин рӯйхатро барои дуоҳо истифода баред.

«...Аз рӯи ҳамин ҳама хоҳанд донист, ки шогирдони Ман ҳастед...»

13. Порча аз Инҷили Юҳанно 13:35-ро бо суханони худ нависед.

Порча аз Инҷили Юҳанно 13:34–35-ро аз хотир нависед.

Истифода бурдни оятҳо аз Инҷили Юҳанно 13:34–35.

Дуо карда шуда, ин бобро боз як бор бинед. Аз Худо хоҳиш кунед, ки дигар масеҳиёро ба шумо хотиррасон кунад, ки ба муҳаббат мӯҳтоҷанд. Пас нақша кунед, ки чӣ гуна шумо муҳаббати худро ба ин шахс дар ин ҳафта нишон доданӣ ҳастед.

Ҳадя

Оятҳои зеринро ба ёд оред ва онҳоро аз рӯи хотир дуруст нақл кунед.

- ☐ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- ☐ Инҷили Матто 6:33
- ☐ Инҷили Юҳанно 16:24
- ☐ Нома ба Филиппиён 4:13
- ☐ 1 Нома ба Қўринтиён 10:13
- ☐ Китоби Забур 118:9–11
- ☐ 1 Номаи Юҳанно 1:9
- ☐ Инҷили Юҳанно 13:34–35
- ☐ Китоби Масалҳо 3:5–6

Порча аз 2 Нома ба Қўринтиён 9:7-ро аз ёд кунед.

Зарурияти додани ҳадя

«Бигзор ҳар кас ба дилхоҳи худ бидиҳад, на бо ғамгинӣ ва на ба таври маҷбурӣ; зеро Худо он касро дӯст медорад, ки сахӣ бошад».

2 Нома ба Қўринтиён 9:7

Худо соҳиби сарвати тамошнашаванда мебошад, ки барои фарзандони Ё дастрас аст. Мо вориси ҳама чизҳое, ки Ё соҳиб аст, азбаски «агар фарзандонаш бошем, ворисонаш низ

ҳастем: ворисони Худо ва ҳамирсони Масеҳ ҳастем» (Нома ба Румиён 8:17)

Худо меҳаҳад ин сарватхоро бо мо тақсим кунад: «Он Худое, ки Писари Худо дарег надоштааст, балки Ёро барои ҳамаи мо таслим кардааст, чӣ гуна бо якҷоягии Ё ҳама чизро ба мо намебахшад?» (Нома ба Румиён 8:32).

Ҳама чизе, ки шумо доред, — аз Худо аст. Шумо метавонед миннатдории худро ба Худо изҳор намоед, худро саховатмандона бахшидан, вақти худро, молу мулкро, истеъдоди худ ва пулхоро ба онҳое, ки ба он мӯхтоҷанд.

Додан — яъне ҳисса додан аз он чизе, ки Худо ба мо дод. Мо наметавонем бисертар диҳем, назар ба он ки Худо ба мо додааст. Исо гуфт: «...бидиҳед, ва ба шумо дода хоҳад шуд: ба андозаи хуби ҷунбонидаю фишурдашуда ва лабрез ба домани шумо хоҳанд рехт; зеро ба кадом андоза, ки чен кунед, ба ҳамон андоза ба шумо чен карда хоҳад шуд» (Инчили Луқа 6:38).

Порча аз 2 Нома ба Қўринтиён 9:7-ро дар ёд дошта, дар бораи муайян ва роҳҳои амалан он чизе, ки Худо ба шумо дод ба дигарон тақсим ё ҳиссае додан андеша кунед.

Порча аз 2 Нома ба Қўринтиён 9:7-ро аз ёд кунед.

Чӣ гуна Худо меҳаҳад то, ки мо ба он муомила кунем, то ки муҳаббати худро, вақти худро ва некиҳои худро бо атрофиён тақсим кунем?

Кадам муносибатхоро канорагирӣ кардан лозим?

Афзуншавӣ дар Масех

«Бигзор ҳар кас ба дилхоҳи худ бидиҳад...»

1. 2 Нома ба Қўринтиён 9:6-ро дигар хел ифода кунед.

2. Дар Инчили Матто 6:19–21 Исо дар бораи ганҷҳои рӯҳонӣ ва сарвати моддӣ чӣ гуфт?

3. Дар Инчили Луқа 12:15 Худо чӣ гуна огоҳиро дод?

- Шумо чӣ гуна фикр мекунед, барои чӣ Ё ба мо ин огоҳиро дод?

4. Исо чӣ гуфт дар бораи зарурияти додан дар Китоби Аъмол 20:35?

«...на бо ғамгинӣ ва на ба таври маҷбурӣ...»

5. Инҷили Матто 6:1–4-ро хонед ва тасвир кунед, ки Худо чӣ гуна мехоҳад, ки мо бидиҳем ва кадом ҳадяро Ё баракат медиҳад?

6. Порча аз Китоби Хуруҷ 35:4–5-ро хонед. Худо чӣ гуна муносибатро хоҳон аст, то ки мо онро дар кори ҳадядиҳӣ дошта бошем?

7. Халқ чӣ кор кард дар 1 Китоби Вақоеънома 29:9, пас аз он ки ба Худо ҳадя дод?

Чӣ тавр онҳо инро карданд?

8. 2 Нома ба Қўринтиён 8:9-ро хонед. Чӣ гуна намунаи Исо шуморо барои додани ҳадя шавқманд месозад?

9. Чӣ гуна нақшаи мунтазами ҳадя оварданро Павлус дар 1 Нома ба Қўринтиён 16:1–2 пешниҳод кард?

Афзуншавӣ дар Масех

«...Худо он касро дӯст медорад, ки сахӣ бошад...»

10. Инчили Луко 21:1–4-ро хонед. Чӣ гуна Исо ба ҳадяи хурди бевазан нигоҳ мекард?

11. 2 Нома ба Қўринтиён 9:8–15-ро хонед. Чӣ ваъда шудааст, ба онҳое, ки ба дилхоҳи худ медиҳанд? (ояти 8)?

Худо чӣ кор мекунад, барои онҳое, ки саховатмандона медиҳанд (оятҳои 10–11)?

12. Дар Нома ба Филиппиён 4:18–19 баъзе натиҷаҳое, ки мо ба дигарон медиҳем номбар шудаанд.

Порча аз 2 Нома ба Қўринтиён 9:7-ро аз хотиратон нависед.

Истифода кардани оят аз 2 Нома ба Қўринтиён 9:7

Ҳудо ба шумо чӣ дод, чиро шумо ба дигарон ҳисса дода метавонед?

Дар бораи он фикр кунед, шумо чӣ тавр дар гузашта қурбонӣ кардед. Бо кадом тарз шумо ба Ҳудо қурбонӣ карданро зиёд карда метавонед ва ба онҳое, ки ба он ниёз доранд?

Калисо

Оятҳои зеринро ба хотир оред ва онҳоро аз хотиратон дуруст гӯед.

- ☐ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- ☐ Инчили Матто 6:33
- ☐ Инчили Юҳанно 16:24
- ☐ Нома ба Филиппус 4:13
- ☐ 1 Нома ба Қўринтиён 10:13
- ☐ Китоби Забур 118:9–11
- ☐ 1 Номаи Юҳанно 1:9
- ☐ Инчили Юҳанно 13:34–35
- ☐ Китоби Масалҳо 3:5–6
- ☐ 2 Нома ба Қўринтиён 9:7

Порчаро аз Китоби Забур 121:1 аз ёд кунед.

Калисо

*«Шод шудам, вақте ки ба ман гуфтанд: „Ба хонаи
Худованд биравем“».*

Китоби Забур 121:1

Калисои Худо аз масеҳиёни ҳақиқӣ иборат аст, ки дар тамоми дунё зиндагӣ мекунанд, ва дар худ бисёр калисоҳои маҳаллиро дар бар мегирад. Худо ин калисоҳои маҳаллиро барпо кардааст,

то ки ба масеҳиён барои рӯҳан калон шудан ёрӣ расонад. Дар калисо шумо метавонед бо дигар имондорон муносибат дошта бошед ва инчунин имконияти ба онҳо хизмат кардан ва онҳоро рӯҳбаланд карданро доред. Махсус дар он ҷо шумо «хидоят ба роҳи адолат»-ро (2 Нома ба Тимотиюс 3:16) мегирид, зеро дар он ҷо Каломи Худо маъвиза карда мешавад ва таълим дода мешавад.

Навишта моро таълим медиҳад чунин намуди муносибатро кобем: «...Ва ҷамъомади худро тарк накунем, чунон ки баъзе касонро таомул шудааст, балки якдигарро насиҳат диҳем, ва бештар ба қадри он ки шумо наздик шудани он рӯзро мебинед» (Нома ба Ибриён 10:25).

Аз ёд кардани порча аз Китоби Забур 121:1.

Чӣ гуна муносибат мо бояд ба хизматгузори дошта бошем?

Оё Довуд шод буд, ки ба хонаи Худованд биравад?

«Шод шудам ...»

1. Китоби Аъмол 2:42–47-ро хонед. Чӣ гуна буд рафтори масеҳиён аввал ба насиҳат ва муносибате, ки онҳо дар калисо мегирифтанд?
2. Барои ҷӣ дар 1 Нома ба Таслӯникиён 1:2–3 Павлус гуфт, ки ӯ, барои афзуншавии калисои маҳаллӣ дар Таслӯникӣ шод аст?

Афзуншавӣ дар Масех

3. Дар 1 Нома ба Таслӯникиён 2:19–20 Павлус боз такрор мекунад, ки масеҳиёни таслӯникӣ ўро шод мекунанд. 1 Нома ба Таслӯникиён 2:13-ро хонда ва сабаби шодии Павлусро фаҳмонед.

«...Ба хонаи Худованд биравем»

4. Исо чӣ ваъда дод дар Инҷили Матто 18:19–20, ба онҳое, ки ба исми Ў чам мешаванд?
5. Дар Нома ба Эфсӯсиён 4:11–12 Павлус яке аз мақсади асосии калисоро фаҳмонд. Ин оятҳоро бо суханони худ нависед.
6. 6. Нома ба Эфсӯсиён 4:13–15-ро хонед. Чӣ гуна аст натиҷа дар ҳаёти масеҳиён, вақте, ки хизматгузори калисо намунаро пайравӣ мекунад, ки дар порчаи Нома ба Эфсӯсиён 4:11–12 тасвир шудааст?

7. Мувофиқи Нома ба Эфсӯсиён 4:11–15 кӣ ба ғайр аз шубон ба рӯҳан афзуншавии масеҳиён дар ҷамоати маҳаллӣ ўҳдадор аст?

Мувофиқи Нома ба Эфсӯсиён 4:15–16 Бадани Масеҳ чӣ гуна тартиб дода шудааст?

8. Чӣ тавр аз рӯи суҳанони Павлус дар 1 Нома ба Таслўникиён 5:12–13 мо бояд ба устодони масеҳии худ муомила кунем?

Чӣ тавр намунаи устодони рӯҳонии худро мувофиқи Нома ба Ибриён 13:7 пайравӣ кунем?

9. Порчаро аз Нома ба Қўласиён 1:13–20 хонед. Кӣ сари Калисо аст?

Дар Нома ба Қўлассиён 1:18 чӣ гуна Павлус Калисоро тасвир кард?

10. Мувофиқи Нома ба Румиён 10:17 натиҷаи шунидани Каломи Худо чӣ гуна аст?

Афзуншавӣ дар Масеҳ

11. Номаи Румиён 12:3–16-ро хонед. Чамъбаст кунед, ин порча дар бораи муносибат байни аъзоёни Бадани Масеҳ чиро таълим медиҳад?

12. Чиро мувофиқи Нома ба Румиён 15:5–6 Павлус барои масеҳиёни румӣ хоста буд?

13. Чиро Исо махсус дар дуо барои ҳамаи имондорон талаб кард, дар бораи чӣ мо дар Инҷили Юҳанно 17:20–23 меҳонем?

Порча аз Китоби Забур 121:1 аз хотир нависед.

Истифода бурдани оят аз Китоби Забур 121:1

Баъди дуо кардан, сабтҳои худро аз назар гузаронед, махсусан порчаҳо ва принсипҳои аз Навиштаҷот, ки шахсан барои шумо бештар фоидабахш шуданд. Фикрҳои худро дар бораи он нависед, ки барои чӣ калисо ба афзуншавии рӯҳии шумо муҳим аст.

Чӣ тавр шумо метавонед ба калисои маҳаллии худ беҳтар хизмат кунед?

АЪМОЛҲОИ НЕК

Оятҳои зеринро ба ёд оред ва онҳоро дуруст аз хотир гӯед.

- ☐ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- ☐ Нома ба Филиппиён 4:13
- ☐ Инчили Юҳанно 16:24
- ☐ Китоби Забур 118:9–11
- ☐ 1 Нома ба Қўринтиён 10:13
- ☐ Инчили Юҳанно 13:34–35
- ☐ 1 Номаи Юҳанно 1:9
- ☐ 2 Нома ба Қўринтиён 9:7
- ☐ Китоби Масалҳо 3:5–6
- ☐ Китоби Забур 121:1
- ☐ Инчили Матто 6:33

Порча аз Нома ба Эфсӯсиён 2:10-ро аз ёд кунед.

Аъмолҳои нек

«Зеро ки мо офаридаи Ё ҳастем ва дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек, ки иҷрои онҳоро Худо пешакӣ барои мо таъин намудааст, ба вуҷуд оварда шудаем».

Нома ба Эфсӯсиён 2:10

Шумо наҷот ёфтаед на ба шарофати корҳои нек. Ҳамаи мо аз рӯи имон наҷот ёфтаем, на ба воситаи корҳои нек (Нома ба

Эфсӯсиён 2:8–9 нигоҳ кунед) Бо вучуди ин, Худо меҳонад, то ки акнун ҳаёти шумо пур аз қорҳои нек, қорҳои ҳайриявӣ ва барои атрофиён ғоидабахш бошад. Дар ин сурат шумо бояд намунаи Исоро пайравӣ кунед, ки «ба ҳама ҷо рафта қорҳои нек мекард» (Қитоби Аъмол 10:38).

Танҳо ба воистаи имон одам наҷот меёбад, лекин имони наҷотдиҳанда ҳеҷ ғоҳ танҳо «намегардад».

Павлус навиштааст, ки имондорон бояд «дар аъмоли нек муваффақият ёбанд: ин барои одамон хуб ва ғоиданок аст» (Нома ба Титус 3:8). Ҳангоме ки шумо кӯшиш мекунад, иродаи Худоро иҷро кунед, қорҳои нек қарда, шумо худатон бой меғардед, дигарон — ба воситаи шумо, инчунин Худо ҷалол меёбад, барои он ки Ё шуморо ба қорҳои нек бедор месозад, ки маҳсус барои шумо нақша қарда буд.

Омӯхтани порча аз Нома ба Эфсӯсиён 2:10.

Шумо ҷӣ фикр доред, «оғаридаи Худо» ҷӣ маънӣ дорад?

Барои ҷӣ мо оғарида шудаем?

Қорҳои нек ҷӣ аст?

«Зеро ки мо — оғаридаи Ё ҳастем...»

1. Нома ба Титус 3:8-ро хонед. Ки бояд аъмолҳои некро бикунед?

Афзуншавӣ дар Масеҳ

Ба кӣ аъмолҳои нек бояд манфиат оварад?

2. Мувофиқи Нома ба Эфсӯсиён 2:8–9, барои чӣ аъмолҳои нек ба мо наҷотро намедиханд?
3. Нома ба Титус 3:14-ро бо суҳанони худ гӯед.
4. Чӣ мувофиқи Инҷили Матто 5:14–16, бояд натиҷаи аъмолҳои неки мо бошад?
5. Нома ба Қўлассиён 3:17-ро хонед. Аъмолҳои некро карда, мо киро нишон медиҳем?

«...дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек...ба вучуд оварда шудаем»

6. Масеҳиёни дар поён нишон дода шуда кадом корҳоро карданд?

Тобито (Китоби Аъмол 9:36)

Фуби (Нома ба Румиён 16:1–2)

Эпафрос (Нома ба Қўлласиён 4:12)

7. Инчили Матто 25:31–46-ро хонед. Якчанд тарзи таҷрибавиро номбар кунед, ки бо кўмаки он шумо метавонед аъмолҳои нек ба дигарон карда, ба Масеҳ хизмат кунед.
8. Чӣ аз суҳанони Петрус аз 1 Номаи ӯ 2:12 ғайримасеҳиёро барои худро ҷалол додан водор мекард?
9. Ба кӣ мо бояд неки кунем мувофиқи Нома ба Ғўлатиён 6:10?
10. Дар порчаҳои зерин кадом аъмолҳои нек номбар карда шудаанд?

Нома ба Румиён 12:13

2 Нома ба Қўринтиён 9:7–8

Афзуншавӣ дар Масех

Номаи Яъқуб 1:27

11. Чӣ аз рӯи сухани Яъқуб аз Номаи ӯ 2:15–16, ғамхории ҳақиқии моро исбот мекунад дар бораи онҳое, ки ба он ниёз доранд?
12. Порча аз 2 Нома ба Тимотиус 3:16–17-ро хонед. Чӣ масеҳиро барои ҳар аъмоли нек муҳайё мегардонад?

Порча аз Нома ба Эфсӯсиён 2:10-ро аз хотир нависед.

Истифода кардани оят аз Нома ба Эфсӯсиён 2:10

Баъди дуо карда шудан, сабтҳои худро аз нав дида бароед ва якчанд аъмолҳои таҷрибавии нек, ки шумо барои ягон кас карда метавонед, номбар кунед.

Акнун номи шахсеро нависед, ки шумо мехостед, дар ин ҳафта некӣ кунед ва қайд кунед маҳз кадом корро аз рӯйхати худ шумо ба ӯ карда метавонед.

Шаҳодат

Оятҳои зеринро ба ёд оред ва онҳоро дуруст аз хотир нақл кунед.

- ☐ 1 Номаи Юҳанно 5:11–12
- ☐ Нома ба Филиппиён 4:13
- ☐ Инчили Юҳанно 16:24
- ☐ Китоби Забур 118:9–11
- ☐ 1 Нома ба Қўринтиён 10:13
- ☐ Инчили Юҳанно 13:34–35
- ☐ 1 Номаи Юҳанно 1:9
- ☐ 2 Нома ба Қўринтиён 9:7
- ☐ Китоби Масалҳо 3:5–6
- ☐ Китоби Забур 121:1
- ☐ Инчили Матто 6:33
- ☐ Нома ба Эфсӯсиён 2:10

Порча аз Инчили Марқус 5:19-ро аз ёд кунед.

Шаҳодат

«...ба хона назди хешу табори худ бирав ва хабар деҳ аз он чи ки Худованд бо ту кардааст, ва чӣ гуна ба ту раҳм намудааст».

Инчили Марқус 5:19

Чиро шумо ба ягон касе дар бораи он ки, чӣ тавр Масеҳ ҳаёти шуморо тағйир дод, нақл карда метавонистед? Дар бораи он фикр кунед, чӣ тавр далели аниқ ба имонатон дода метавонед.

Петрус навишт: «...ки ба ҳар касе, ки аз шумо дар бораи умедтон ҳисоб талаб кунад, бо фурутанӣ ва эҳтиром ҷавоб диҳед» (1 Номаи Петрус 3:15).

Шумо, шахсе ки муҳаббати начотдиҳанади Худоро эҳсос кардаед, чизхое ҳастанд, ки дар борааш ба дигарон нақл кунед.

Дар 5-ум боби Инчили Марқӯс мо дар бораи воҳурии Исо бо одаме, ки гирифтори рӯҳи палид буд ва дар миёни қабрҳо зиндагӣ мекард, меҳонем. Исо ин одамро шифо дод.

Ҳангоме ки Исо аз он ҷо рафта истода буд одаме, ки пештар гирифтори рӯҳи палид буд Ёро илтимос кард, иҷозат диҳад ки бо Ё равад. Ҷавоби Исо, оят барои омӯзиши ин дарс дар он мебошад, ки ин одам бояд ба хона баргашта ва ба атрофиён дар бораи ҳаёти нави худ нақл кунад. Ё ҳамин тавр кард, ва мо дар Инчили Марқӯс 5:20 меҳонем, ки «Ва ҳама дар тааҷҷуб мемонданд».

Замоне, пеш аз он ки мо Масеҳро ҳамчун Начотдиҳандаи шахсии худ қабул кардем, мо ҳам дар «қабрҳои» гуноҳи марговар будем. Ва мо ҳам ичунин хабари хуш дорем то, ки ба дигарон нақл кунем!

Омӯхтани порча аз Инчили Марқӯс 5:19

Чиро Исо ба ин одам амр фармуд ба аъзои оилаи худ нақл кунад?

Порчахоро аз Китоби Ваҳй 5:2–5 ва 5:15–ро хонед. Аз рӯи ақидаи шумо ҳаёти нав ба шахсе ки фалаҷ буд, ба оилаи ӯ чӣ гуна таъсир расонд?

Афзуншавӣ дар Масеҳ

«...хабар деҳ аз он чи, ки Худованд бо ту кардааст...»

1. 2 Нома ба Қўринтиён 5:20-ро хонед. Худо ба мо чӣ мегӯяд?
2. Дар Китоби Аъмол 4:18–20 ба Петрус ва Юҳанно фармон шуда буд дар бораи номи Исо гап назананд ва таълим надиҳанд. Барои чӣ Петрус ва Юҳанно ба ин фармон итоат накарданд (ояти 20)?
3. Дар бораи аз ҳамаи чизҳои муҳимтаре, ки Худованд барои шумо кардааст, нависед.
4. Оятро аз Нома ба Румиён 1:16-ро хонед. Барои чӣ мо метавонем бо боварии комил Хабари Хушро дар бораи Исои Масеҳ ба онҳое, ки моро ихота мекунанд барем?

«...ба онҳо нақл кун ... ва чӣ тавр ба ту марҳамат кард»

5. Чӣ гуна воқеаҳои муҳимро шумо дар ин оятҳо нисбати он мебинед, барои чӣ ва чӣ тавр Худо шуморо начот дод?

Нома ба Румиён 3:23

Нома ба Румиён 6:23

Нома ба Румиён 5:8

Инчили Юҳанно 1:12

6. Ҳақиқатро бо суҳанони худ тасвир кунед аз Нома ба Румиён 5:1. Чӣ тавр шумо онро дар ҳаёти худ аз сар гузарондед?
7. Чӣ тавр Павлус Инчилро дар 1 Нома ба Қўринтиён 15:3–4 хулоса кард?
8. Ба дигарон дар бораи имони худ шаҳодат дода, шумо албатта ба суҳанони худ бо таъсирҳои гуногун рӯ ба рӯ мешавед. Бисёр касон ба Хушхабар зиддият хоҳанд кард ва ба Масеҳ ниёз доштани худ иқрор намешаванд. Порчаҳо аз Навиштаи Муқаддаси дар поён номбар шударо хонед, ва гӯед, чӣ тавр онҳо ба муқобили зидди Хушхабарӣ дар назар оварда шуда дахл доранд:

«Ман умуман одами хуб ҳастам» (Нома ба Эфсўсиён 2:8–9, Нома ба Титус 3:5)

Афзуншавӣ дар Масех

«Намояндагони ҳамаи динҳо ба бихишт мераванд» (Инҷили Юҳанно 14:6; Китоби Аъмол 4:12)

«Барои чӣ баъзе масеҳиёне, ки ман онҳоро медонам, — дурӯягӣ мекунанд?» (Нома ба Румиён 14:12)

«Ягон вақт ман ҳам масеҳӣ мешавам» (2 Нома ба Қўринтиён 6:2, Номаи Яъқуб 4:14)

9. Чӣ хел Павлус хоҳиш кард дуо гӯянд, то ки ӯ барои атрофиён шохид гардад (Нома ба Қўласиён 4:3–4 нигоҳ кунед)?

Порчаро аз Инҷили Марқўс 5:19-ро аз хотиратон нависед.

Истифода бурдани оят аз Инҷили Маркӯс 5:19

Номҳои одамонро нависед, ки шумо мехостед дар бораи Масеҳ барои шумо чӣ кор кард, шаҳодат диҳед.

Мунтазам барои ин одамон дуо карданро сар кунед ва ба онҳо Хабари Хуш расонданро ба нақша гиред. Кӯтоҳ дар ин ҷо нақшаи худро тасвир кунед.

Мундариҷа

ҚИСМИ 1: ДАРСҲО ДАР БОРАИ БОВАРИНОКӢ. 7

1. Эътиқоди қавӣ дар начот	9
2. Эътиқоди қавӣ ба ҷавоби дуо	15
3. Эътиқоди қавӣ ба ғолибият.	21
4. Эътиқоди қавӣ ба омурзиш	26
5. Эътиқоди қавӣ ба роҳнамоӣ	30

ҚИСМИ 2: ДАРСҲО ДАР БОРАИ ҲАЁТ ДАР МАСЕҲ. 35

6. Масеҳ — дар ҷои аввал	37
7. Қуввати Ё	43
8. Каломи Худо	48
9. Муҳаббат	54
10. Ҳада	60
11. Калисо	66
12. Аъмолҳои нек	72
13. Шаҳодат	78

Ду асбоб дар як.

Дар ин курси 13 ҳафтаина барои навимонон ва масеҳиёни дар имони афзудаистода «Дарсҳо дар бораи эътиқоди қавӣ» ва «Дарсҳо дар бораи ҳаёт дар Масеҳ» як гардонида шуд.

Ин асбоб барои мустақилона ё омӯзиши гурӯҳӣ муқарар шудааст, то ки ба шумо кӯмак расонад барои аз худ кардани пояи асосии ҳаёти масеҳӣ, гузоштани таҳкурсии мустаҳкам барои ҳаёти шахсии шумо ва равнақ додани одати омӯхтани Китоби Муқаддас ва Навиштаҷотро аз ёд кардан.